Súd:	Okresný súd Trnava
Spisová značka:	PN-15C/42/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu:	2520201007
Dátum vydania rozhodnutia:	28. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Dana Macášková
ECLI:	ECLI:SK:OSTT:2024:2520201007.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava, sudkyňou JUDr. Danou Macáškovou, v právnej veci žalobcov: X. W. G., T.. XX.X.XXXX, H. G. XX/XX-X, C. H., X. B. G., T.. XX.X.XXXX, H. G. XX/XX-X, C. H., X. W. G., T.. XX.X.XXXX, H. G. XX/XX-X, C. H., všetci zastúpení: JUDr. Jánom Súkeníkom, advokátom so sídlom Stred 60/55, Považská Bystrica proti žalovaným: 1. Roman Pavlík - Delta, IČO: 33 999 503, so sídlom Bratislavská 2767/66, Piešťany, zastúpený: JUDr. Marek Lehuta, advokát so sídlom Ulica M. Valtariho 7, Piešťany, 2. KOMUNÁLNA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, IČO: 31 595 545, so sídlom Štefánikova 17, Bratislava, zastúpený: JUDr. Felix Neupauer, advokát, so sídlom Dvořákovo nábrežie 8/A, Bratislava, o náhradu nemajetkovej ujmy, takto

r o z h o d o l :

I. Žalovaní v 1. a 2. rade sú povinní zaplatiť žalobkyni v 1. rade sumu 18.000,- eur, do 30 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku, s tým, že plnením jedným zo žalovaných zaniká v rozsahu tohto plnenia povinnosť druhého žalovaného.

II. Žalovaní v 1. a 2. rade sú povinní zaplatiť žalobcovi v 2. rade náhradu nemajetkovej ujmy v sume 15.000,-eur, do 30 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku, s tým, že plnením jedným zo žalovaných zaniká v rozsahu tohto plnenia povinnosť druhého žalovaného.

III. Žalovaní v 1. a 2. rade sú povinní zaplatiť žalobkyni v 3. rade náhradu nemajetkovej ujmy v sume 14.000,-eur, do 30 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku, s tým, že plnením jedným zo žalovaných zaniká v rozsahu tohto plnenia povinnosť druhého žalovaného.

IV. Vo zvyšku súd žalobu zamieta.

V. Žalobcovia v 1. až 3. rade majú nárok spoločne a nerozdielne voči žalovaným v 1. a 2. rade na náhradu trov konania v rozsahu 100%, s tým, že plnením jedným zo žalovaných zaniká v rozsahu tohto plnenia povinnosť druhého žalovaného.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručenou súdu dňa 18.6.2020 sa žalobcovia v 1. až 3. rade domáhali rozhodnutia, ktorým súd uloží žalovaným v 1. a 2. rade zaplatiť žalobkyni v 1. rade sumu 30.000,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% zo sumy 30.000,- eur od 1.3.2020 do zaplatenia, žalobcovi v 2. rade sumu 25.000,- eur s úrokom z omeškania vo výške 5% zo sumy 25.000,- eur od 1.3.2020 do zaplatenia, žalobkyni v 3. rade sumu 20.000,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% zo sumy 20.000,- eur od 1.3.2020 do zaplatenia, s tým, že splnením povinnosti jedným zo žalovaných zaniká v rozsahu plnenia povinnosť druhého žalovaného plniť.

2. Žalobcovia žalobu odôvodnili tým, že dňa 30.5.2019 došlo k dopravnej nehode v okrese Trnava tak, že vodič M. I. viedol vozidlo zn. Renault Trafic, po ceste z Trnavy na Bučany, kde na mokrej vozovke neprispôsobil rýchlosť jazdy stavu a povahe vozovky a svojim schopnostiam, následkom čoho s vozidlom dostal šmyk, prešiel s vozidlom do protismeru, kde došlo k čelnej zrážke s protiidúcim vozidlom zn. Dacia Duster, vodiča D. T.. Pri dopravnej nehode došlo okrem iného k usmrteniu vodiča T. a spolujazdca C. G. z vozidla Renault.
M. I. ako vodičovi vozidla Renault Traffic, na ktorom vykonával zmluvnú prepravu osôb zo zahraničia na Slovensko bolo vznesené obvinenie za prečin usmrtenia podľa § 149 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona a prečin ublíženia na zdraví podľa §158 Trestného zákona, ktoré konanie bolo vedené na OR PZ v Trnave pod spisovou značkou Č.:B.-D.-U.-XXXX X.. Toto konanie bolo zastavené v dôsledku úmrtia obvineného.
Zo znaleckého posudku č. 33/2019 zo dňa 19.9.2019, vypracovaného v rámci vyššie uvedeného konania, znalcom V.. I. Y. okrem iného vyplynulo, že technika jazdy vodiča M. I. nebola správna. Znalec nezistil na vozidlách žiadne skutočnosti, ktoré by nasvedčovali tomu, že by príčinou vzniku dopravnej nehody bola náhla technická porucha na vozidlách.
Žalovaný v 1. rade vo výpovedi zo dňa 9.7.2019 v rámci vyššie uvedeného konania na OR PZ v Trnave okrem iného uviedol, že prevádzkuje aj živnosť, ktorá zahŕňa aj prepravu osôb a s M. I. mal uzatvorenú dohodu o pracovnej činnosti zo dňa 26.2.2019, na základe ktorej menovaný pracoval ako vodič vozidla.
Z rozhodnutia OÚ Trnava, odbor cestnej dopravy a pozemných komunikácií zo dňa 7.12.2017, okrem iného vyplýva, že prevádzkovateľom vozidla taxislužby bol p. M. C. - Delta, s miestom podnikania Bratislavská 2767/66, Piešťany.
Žalobcovia v 1. až 3. rade vyzvali žalovaných v 1. a 2. rade písomne na náhradu nemajetkovej ujmy listom zo dňa 30.1.2020, pričom žalobkyňa v 1. rade žiadala uhradiť titulom nemajetkovej ujmy 30.000,- eur, žalobca v 2. rade žiadal uhradiť titulom nemajetkovej ujmy 25.000,- eur a žalobkyňa v 3. rade žiadala uhradiť titulom nemajetkovej ujmy 20.000,- eur a to do 29.2.2020.
Žalovaný v 1. rade na písomnú výzvu nereagoval. Žalovaný v 2. rade na písomnú výzvu reagoval písomne vyjadrením zo dňa 12.2.2020, s tým, že zastáva právny názor, podľa ktorého nevznikol nárok na poistné plnenie.
Žalobkyňa v 1. rade ako manželka zosnulého C. G., s ním žila v spoločnej domácnosti. Manželstvo bolo od začiatku až do konca príkladné, harmonické a idylické a ako také ho vnímali nielen ona s manželom ale i rodina a známi, ktorí im často hovorievali, že takých šťastných manželstiev, ako je to ich je veľmi málo, že sú dokonalý manželský pár. C. G. bol starostlivý, obetavý a pracovitý manžel a otec. Pomáhal jej s domácimi prácami. Veľmi rád sa vo voľnom čase venoval záhradníckym prácam a to na rodičovskom pozemku, na ktorom bola záhrada, kde veľa času trávil aj so synom. O deti sa príkladne staral a viedol ich tiež k záhradkárčeniu. Počas spoločného voľného času podnikali rodinné výlety a prechádzky do okolia. Bol veselej povahy, nebol konfliktný, s nikým sa nehádal, nemal nepriateľov, komu mohol tomu pomohol. Všetci ho mali radi, vážili si ho. Na jeho poslednej rozlúčke, pohrebe bolo veľmi veľa ľudí, každý sa s ním chcel rozlúčiť a mnohí neveriacky krútili hlavami nad tým, že tak dobrý človek, akým nepochybne bol, musel odísť z tohto sveta za tak tragických okolností. C. G. bol v čase svojej smrti zdravý. Mal rád spoločnosť, rád sa zabával a bol rodinnou oporou. Bol hlavným živiteľom rodiny, v zahraničí pracoval ako výťahár viac ako tri roky, pričom jeho mesačný príjem bol brutto cca 4.000,-eur.
Medzi nimi existovali silné sociálne, morálne, citové a kultúrne väzby vytvorené v rámci ich plnohodnotného rodinného života. Jeho strata bola pre ňu veľkou tragickou udalosťou a dodnes je to pre ňu trauma.
Žalobca v 2. rade je synom nebohého C. G.. S otcom mali dobrý vzťah a bol pre neho vzorom. Vedel mu v správnej chvíli poradiť a pomôcť mu v rôznorodých životných situáciách. Bol pre neho oporou, ktorú navždy stratil. Vždy sa tešil na prítomnosť otca, ktorý bol zhovorčivý, rád s ním komunikoval. V súčasnosti ukončil strednú školu maturitou a pripravuje sa na štúdium na vysokej škole. Otec mu veľmi chýba čo si uvedomuje čím ďalej tým viac. Uvedomuje si, že mu otec už nikdy nebude môcť pomôcť pri výchove potomkov, čo je pre neho veľmi bolestivé. Už nikdy sa nebude môcť s otcom porozprávať a poznať jeho názor na každodenné udalosti.
Žalobkyňa v 3. rade je dcérou nebohého C. G.. S otcom mali krásny vzťah, veľmi na ňom lipla. Vo všetkom bol jej vzorom a bola hrdá na to, že je jeho dcéra. Vždy sa tešila na čas, keď mal prísť otec domov. Mal veľa plánov, mal svoje sny a túžby. To všetko je už nenávratne preč. Trávili spolu voľný čas a veľmi si rozumeli. V súčasnosti navštevuje tretí ročník Strednej zdravotníckej školy v U. odbor farmaceutický laborant. Otec jej veľmi a nenahraditeľne chýba.
Ako manželka, tak i syn a dcéra, tvorili s nebohým C. G. plne fungujúcu rodinu s dobre vyvinutými sociálnymi a citovými väzbami. Z jeho tragickej a nečakanej smrti prežívajú pocity úzkosti, zúfalstva, smútku, ale stratili i možnosť viesť s ním súkromný a rodinný život.

Odo dňa jeho smrti sú ochudobnení o sféru prirodzených vzťahov s jedným z najbližších rodinných príslušníkov, o stratu lásky a radosti s ním prežívaných. Túto stratu prekonávajú iba s výraznými a pretrvávajúcimi ťažkosťami. Celú vzniknutú situáciu vnímajú ťažšie najmä počas sviatkov, či výročí. Zo sviatkov nemajú nič, netešia sa a skôr plačú.
K zosnulému manželovi a otcovi C. G. mali blízky a hlboký vzťah. V dôsledku dopravnej nehody bola narušená celistvosť ich rodiny, bolo zasiahnuté do ich súkromného a rodinného života, pričom následky sú trvalé a neodstrániteľné.
Žalovaný v 1. rade ako prevádzkovateľ vozidla zodpovedá za nemajetkovú ujmu spôsobenú osobnosti fyzickej osoby touto prevádzkou.
Na základe eurokomformného výkladu pojmu náhrady škody na zdraví v ustanovení § 4 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, náhrada nemajetkovej ujmy v peniazoch spadá do rozsahu povinného zmluvného poistenia.

3. Žalovaný v 1. rade v písomných vyjadreniach uviedol, že uplatnený nárok neuznáva. Žalovaný v 1. rade zabezpečoval ako prevádzkovateľ motorového vozidla značky Renault Trafic, prepravu osôb prostredníctvom M. I.. Dňa 30.5.2019 došlo k dopravnej nehode kde na mokrej vozovke neprispôsobil rýchlosť jazdy stavu a povahe vozovky a svojim schopnostiam, následkom čoho s vozidlom dostal šmyk, prešiel s vozidlom do protismeru, kde došlo k čelnej zrážke s protiidúcim vozidlom zn. Dacia Duster, vodiča D. T.. Pri dopravnej nehode došlo k usmrteniu spolujazdca C. G. z vozidla Renault.
Má za to, že žalovaný v 1. rade si ako prevádzkovateľ riadne splnil všetky povinnosti, ktoré mu ukladajú príslušné právne predpisy, aby umožnil vodičovi vykonať prepravu osôb bezpečne. Predmetné motorové vozidlo bolo vo vyhovujúcom technickom stave o čom svedčí znalecký posudok vyhotovený po nehode. Vodič bol riadne zaškolený a pred nehodou konal povinné bezpečnostné prestávky v jazde.
Žalovaný v 1. rade si riadne splnil všetky povinnosti, ktoré súvisia s prevádzkou motorového vozidla a už nemohol vykonať viac, aby predišiel vzniku dopravnej nehody.
Poukazuje na skutočnosť, že zák. č. 381/2001 Z. z. v ust. 15 od 1.1.2002 zaviedol všeobecný priamy nárok poškodeného na náhradu škody proti poisťovateľovi zodpovednej osoby, preto v prípade škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla si poškodený môže vybrať, či nárok na náhradu uplatní voči škodcovi alebo voči poistiteľovi, alebo voči obom súčasne (solidárne). Vo vzťahu k poisťovni ide o špecifické právo poškodeného na výplatu plnenia za poisteného škodcu, a to vo výške v akom za škodu zodpovedá poistený škodca, pričom predpokladom vzniku povinnosti poistiteľa plniť, je preukázanie zodpovednosti poisteného za škodu, ktorá poškodenému vznikla. Právny vzťah medzi žalobcami I/ a 2/ a žalovaným je založený osobitným zák. č. 381/2001 Z.z.. Poistný vzťah je preukázaný zmluvou o poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, ktorú mal uzavretú žalovaný 1 so žalovaným 2, čo medzi stranami nie je sporné.
Poukazuje tiež na okolnosti za ktorých sa stala dopravná nehoda. Zo žaloby ani vyjadrení žalobcov nie je zrejmé, či bol poškodený v čase dopravnej nehody pripútaný. Skutočnosť, či poškodený bol, resp. nebol pripútaný má samozrejme vplyv na prípadnú výšku náhrady nemajetkovej ujmy.

4. Žalovaný v 2. rade v písomných vyjadreniach uviedol, že bol poisťovateľom vozidla, ktoré viedol zamestnanec žalovaného v 1. rade a ktorým bola spôsobená nehoda, a to podľa zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Žalobcovia sa náhrady nemajetkovej ujmy domáhajú v zmysle § 11 a nasl. OZ. Žalovaný v 2. rade má za to, že v zmysle súčasne platného a účinného vnútroštátneho práva uplatniteľného vo veci samej, t.j. v zmysle Zákona o PZP, nie je pasívne legitimovaným na uplatňovanie nárokov z titulu zásahu do osobnostných práv žalobcov, nakoľko Zákon o PZP sa nevzťahuje na náhradu nemajetkovej ujmy a povinnosť zahrnúť tento inštitút do poistných zmlúv žalovanému žiadnym spôsobom neukladá. Vzhľadom na skutočnosť, že vo vzťahu k Žalovanému v 2. rade je poistnou udalosťou dopravná nehoda, a zásah do osobnostných práv Žalobcov nastal sprostredkovane v dôsledku reakcie na už následky tejto dopravnej nehody, neexistuje vo vzťahu k Žalobcom a uplatňovanej nemajetkovej ujme priama príčinná súvislosť s poistnou udalosťou ako takou v zmysle § 5 ods. 1 písm. h) Zákona o PZP. Žalovaný v 2. rade priamo zo Zákona o PZP de facto aj de iure je oslobodený od povinnosti plniť za poisteného škodu (nemajetkovú ujmu), a to práve z dôvodu absencie priamej príčinnej súvislosti s poistnou udalosťou, keďže zásah do ochrany osobnosti Žalobcov je reakciou na prvotný - aj to až časovo následný, následok dopravnej nehody. Vzhľadom na uvedené má za to, že nie je pasívne legitimovaný vo veciach náhrady nemajetkovej ujmy, a keby aj bol, nie je povinný takéto nároky hradiť z titulu absencie priamej príčinnej súvislosti s poistnou udalosťou. Pre prípad, pokiaľ by mal súd za to, že žalovaný v 2. rade je v konaní

pasívne vecne legitimovaný, a že zákonná výluka podľa § 5 ods. 1 písm. h) Zákona o PZP nenastala, je v prípade priznávania náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch, na ktorú by bol zaviazaný Žalovaný v 2. rade de facto za Žalovaného v 1. rade, potom ďalej nevyhnutné skúmať okolnosti aj na strane Žalovaného v 1. rade, jeho počínanie v čase po dopravnej nehode vo vzťahu k Žalobcom, a koniec koncov aj jeho majetkové a osobné pomery, ktoré sú takisto rozhodné vo vzťahu k prípadnej primeranosti výšky náhrady nemajetkovej ujmy.

5. Žalobcovia k vyjadreniam žalovaných uviedli, že žalovaný v 2. rade je v predmetnej veci pasívne legitimovaný. Nie je daná zákonná výluka, v zmysle § 5 ods. 1 písm. h/ zákona o povinnom zmluvnom poistení, tak ako ju namieta žalovaný 2. Žalovaný 2 poukazuje vo svojom Vyjadrení na viaceré rozhodnutia Najvyššieho súdu SR, ku ktorým však je potrebné poznamenať, že ide o rozhodnutia, týkajúce sa výlučne príčinnej súvislosti ako predpokladu pre vznik zodpovednosti za škodu, bez ohľadu na vzťah medzi škodcom ako poistníkom a poisťovateľom, s ktorým mal žalovaný v l. rade uzavretú poistnú zmluvu o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Žalobcovia trvajú na svojom nároku vo výške, tak ako si ho uplatnili. Podľa žalobcov je výška nároku oprávnená, nakoľko žalovaný v 2. rade neuviedol ani jeden argument, na základe ktorého by sa mal tento nárok znížiť. Poškodený v čase dopravnej nehody neporušil žiadne ustanovenia zákona a takisto treba dať do pozornosti, že náhradu nemajetkovej ujmy si uplatňujú najbližší príbuzní, ktorí mali s poškodeným príkladné vzťahy a jeho usmrtenie malo pre nich veľmi negatívny dopad, či už psychický alebo materiálny. Zo strany psychickej ide o pretrhnutie rodinného puta a stratu milovanej osoby (poškodeného), s ktorou mali žalobcovia príkladný rodinný život a zo strany materiálnej bol poškodený hlavným živiteľom rodiny (žalobcov).
6. Súd vykonal dokazovanie výsluchom strán sporu, výsluchom svedkov Ľ. C. Z. S. C., oboznámením sa s Uznesením zo dňa 6.6.2019 a Uznesením zo dňa 6.11.2019 z vyšetrovacieho spisu Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Trnave, odbor kriminálnej polície č. Č.: B.-XXX/X-D.-U.-XXXX X..

7. Zástupca žalobcov pred súdom uviedol, že trvá na podanej žalobe a podaných písomných vyjadreniach. Pod pojem škoda patrí aj nemajetková ujma, trvá na tom, že obaja žalovaní sú vecne legitimovaní v konaní. Požadovanú výšku nemajetkovej ujmy považuje za adekvátnu k tomu čo sa stalo. Trvá na pasívnej legitimácii žalovaných tak v 1. rade ako aj v 2. rade. Čo sa týka námietky ohľadom úrokov z omeškania poukazuje na rozhodnutie NS ČR, kde poukázal jasne na to, že aj táto nemajetková ujma je ako škoda a na základe českej judikatúry je tu nárok na úroky z omeškania. Keďže žalovaným v 1. a 2. rade sa poslala výzva na náhradu nemajetkovej ujmy, ktorá je datovaná dňa 30.1.2020, táto im bola zaslaná s tým, že majú zaplatiť do 29.2.2020 a preto úrok z omeškania žiadali od 1.3.2020, teda prvý deň od márneho uplynutia času, keď náhradu neuhradili. Čo sa týka žalovaného v 1. rade nemá doklad o tom, že bola táto výzva doručená, ale myslí si, že sa vyjadroval k tomu vo vyjadrení k žalobe. Čo sa týka žalovaného v 2. rade, tento poslal vyjadrenie k výzve, ktoré je aj v spise zo dňa 12.2.2020, takže je zrejmé, že výzva mu bola doručená.
Čo sa týka výšky požadovanej nemajetkovej ujmy, ktorú žiadajú priznať žalobcovi v 2. rade vo výške 25.000,- eur a žalobkyni v 3. rade vo výške 20.000,- eur, teda rozdielne, uvádza, že vychádzali z toho, že jednak žalobca v 2.rade bol starší, viac sa mu otec venoval, čo sa týka športovej stránky, čiže do budúcnosti bol viac ukrátený na tých záujmoch, ktoré mal s nebohým otcom a najmä bol syn, teda ako chlap s chlapom bol na neho viac naviazaný citovo, čo sa týka mužskej stránky.

8. Žalobkyňa v 1. rade pred súdom uviedla, že je veľmi ťažké vyjadriť pocity vo všeobecnosti o čo prišla, čo stratila, týka sa to nebohého manžela, mali uzavreté manželstvo 19 rokov, žili spolu v harmonickom manželstve, v dobrom, nemali problémy pokiaľ prišla táto tragická udalosť. Prišla o všetko, hovorí vo svojom mene, v mene svojich detí, takisto svokrovcov, manžel mal brata, celá táto udalosť je veľmi smutná, ťažko sa jej o tom hovorí, ťažko sa je k tomu vracať, nedokáže sa s tým zmieriť, vysporiadať, zostala na všetko sama, zostalo prázdno.
Manžel bol veľmi starostlivý, dobrý, staral sa o nich, bol živiteľ rodiny, staral sa o domácnosť, staral sa o deti, viedol plnohodnotný život, mal záhradku u svokrovcov, venoval sa záhradkárčeniu, plánoval postaviť si chatku, celé sa to týmto pokazilo.
Deťom sa venoval od mala, viedol ich k športovým aktivitám, syn hrával futbal , dcéra plávala, naučil ich všetky tieto aktivity, lyžovanie, korčuľovanie, ako otec sa im plne venoval. Deti to znášali a znášajú veľmi zle.

Finančná situácia sa zmenila veľmi, on bol živiteľom rodiny, pracoval v zahraničí vo Švajčiarsku s príjmom cca 4.000,- eur brutto, ona zarábala málo, je zamestnaná ako pôrodná asistentka, jej príjem bol cca 980,- eur netto.
Po smrti manžela jej pomáhala rodina, a to rodičia, súrodenci, svokrovci, pomáhali vo všetkom. Nakoľko je zdravotníčka, nejako to zvládli spoločne, bez odbornej pomoci.
Manžel jej volal asi 5 minút pred smrťou, boli v Trnave, opisoval jej cestu, cesta trvala 14 hodín, a vodič jazdil celý čas veľmi zle.

9. Žalobca v 2. rade pred súdom uviedol, že otec bol veľmi dobrý super človek, čokoľvek čo bolo treba so všetkým pomohol, nútil ich k rôznym veciam, športovým aktivitám lepšie povedané viedol ich. Po tejto udalosti všetko padlo, všetko skončilo, všetko išlo k horšiemu, nebol taký elán do týchto aktivít, ostalo to proste také celé zle. Pocity po tejto udalosti sú veľmi zlé.
V tom čase študoval na strednej škole, teraz študuje na vysokej škole. Výdavky v súvislosti so školou sa pohybujú v rozmedzí 150-200 eur mesačne, hradí ich matka.
Pokiaľ bol otec doma stále boli spolu, starí rodičia mali záhradu, tam väčšinu času trávili, hrával aj hráva futbal, otec ho doprevádzal, trávili spolu veľa času.

10. Žalobkyňa v 3. rade pred súdom uviedla, že otec bol pre ňu všetkým, vždy sa tešila keď prišiel zo zahraničia, trávili spolu čas, robili spolu všetky aktivity, bol pre ňu oporou, vzorom aj priateľom, vždy spolu trávili čas.
Robila všelijaké športy, vždy bol pri nej, robila plávanie, tancovala, hrávala badminton.
V tom čase študovala na strednej škole, v súčasnosti navštevuje posledný ročník vysokej školy. V súvislosti s návštevou školy má výdavky na stravu v škole a cestovanie, je to okolo 300-400,- eur mesačne, študuje v C., býva na internáte, ubytovanie na internáte vychádza 110,- eur mesačne, výdavky hradí mama.
So smrťou otca sa ešte nevysporiadala, ani sa nikdy v živote nevysporiada, mama jej pomáha aj celá rodina.
Po tej udalosti ich navštevujú starí rodičia z jednej aj druhej strany, vlastne celá rodina. Vzťahy v rodine boli predtým také veselé, teraz je to také pochmúrnejšie, nie je to také ako to bývalo.

11. Zástupca žalovaného v 1. rade pred súdom uviedol, že sa pridržiava svojich písomných vyjadrení, ohľadom vecnej legitimácie žalovaného v 1. rade dáva do pozornosti uznesenie NS SR z 31.3.2022, z ktorého cituje: ,,Právo na náhradu nemajetkovej ujmy zásahom do súkromného a rodinného života (§ 13 ods. 1 Obč. zákonníka) vzniknutej usmrtením blízkej osoby pri dopravnej nehode motorovým vozidlom je nárokom hradeným z povinného zmluvného poistenia podľa zákona 381/2001 o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla.“ Vzhľadom na uvedené je toho názoru, že namietanie vecnej legitimácie žalovaného v 2. rade je minimálne z morálneho hľadiska pochybné.

12. Žalovaný v 1. rade pred súdom uviedol, že v prvom rade je to tragédia, ktorá sa stala ich vozidlom, bolo tvrdené, že pán I. išiel 15 hodín, čo podľa ich záznamov z jázd a kontroly inšpekcie práce nie je pravda. Mali v Rakúsku prenajatý byt, kde mávali títo vodiči oddych, nikdy nešli v kuse toľko hodín, mali tu prestávku minimálne 8-12 hodín. Takisto tesne pred nehodou mal bezpečnostnú prestávku v Trnave neb. M. I. a po tomto oddychu mal nehodu v H., ktorá nebola spôsobená tým, že nebol oddýchnutý, ani únavou. Nebolo preukázané znaleckým posudkom, že bola technická závada na vozidle. Nevie akú cestu absolvoval deň predtým, bolo to pred 4 rokmi, ale podľa toho ako boli zaužívané ich jazdy, vodič vychádza o 20.00 hod. z Piešťan, okolo 4. až 6. hodine ráno prichádzal na spomínaný byt v Rakúsku a tam má oddych do večera do 20.00 hod., potom o 20.00 hod. zase ide naspäť na Slovensko. Zo Švajčiarska išiel 8-10 hodín, podľa toho aká bola cesta a či boli zápchy a podobne. Mal psychologické testy, preukázal sa aj preukazom vodiča. Nevie presne ako dlho u nich pracoval pán I., pravdepodobne tri mesiace, vzhľadom k tomu, že vodič je na cestách, nevie ho kontrolovať, preto písali SMS-ky cestujúcim, aby sa vyjadrili k jazde vodiča, neprišla im žiadna negatívna odpoveď.

13. Zástupca žalovaného v 2. rade pred súdom uviedol, že nezotrváva na námietke pasívnej legitimácie. Vo zvyšku odkazuje na vyjadrenie k žalobe, kde otázna je výška nemajetkovej ujmy, ktorá závisí od rozhodnutia súdu, na základe skutočností preukázaných žalobcom. Poukazuje na to, že žalovaný v 2. rade nie je zodpovedný za vznik škody, poškodený je povinný nahradiť škodu, ktorá je preukázaná. Čo sa týka úrokov z omeškania žalobu považuje za nedôvodnú, nakoľko nárok na náhradu nemajetkovej

ujmy rozhodnutím súdu je konštitutívnej povahy a žalovaný vo všeobecnosti sa do omeškania dostáva až po právoplatnosti rozhodnutia o tomto nároku.

14. Svedkyňa Ľ. C. uviedla, že je matkou žalobkyne v 1. rade, nebohý zať chcel osláviť dcérine narodeniny, tak išiel domov, dňa 4.6. išli za truhlou, keď mala jeho žena meniny, vlastne ho ani nevideli, povedali im, že by ho ani nechceli vidieť, taký bol.
Manželstvo dcéry bolo pekné, dobré, chýba im všetkým, bol veľmi dobrý človek, obľúbený, kamarátov mal veľa, deťom chýba, všetkým. Záhradka bola tri roky opustená, teraz tam začal chodiť syn. Bol to dobrý človek. Deťom sa venoval lyžovať ich naučil, plávať, vždy keď bol doma prišiel hneď k nim domov. Ešte 15.5. sú u nich hody, boli u nich na kolotočoch, išiel s deťmi, ale potom sa vrátil, povedal: ,,ešte som ťa chcel vidieť“ a už ho viac nevideli. Následne po nehode jeho otec mal infarkt, jej (svedkyne) muž mal v júni mozgovú príhodu, a matka nebohého C. je na liekoch, ešte nemá ani vybalenú jeho tašku, čo doniesli policajti.
Dcéra (žalobkyňa v 1. rade) to znáša ťažko, mení zamestnanie, lebo to nezvláda, je zdravotníčka. Deti sleduje, keď neprídu načas domov, bojí sa o nich. Sleduje ich zvlášť keď idú autom. B. (žalobca v 3. rade), keď ho volá na cintorín, nechce tam ísť, je to pre nich ťažké, otec im chýba. Chodia do H., kde sa to stalo, tam má kríž, tam ani nechcú ísť, zostanú ďalej.
Stalo sa to 30.5.2019, dcéra, teda žalobkyňa v 1. rade má narodeniny XX.X. a vnučka W. XX.X., a preto vlastne prišiel ich otec a manžel domov, že to oslávia. A dňa X.X. je W. (žalobkyňa v 1. rade), tak vtedy kráčali za truhlou. Teraz sa sviatky neoslavujú žiadne, vlastne v tom čase majú spomienku na zaťa.

15. Svedok S. C. uviedol, že je bratom žalobkyne v 1. rade. Všetko sa zmenilo, boli veselá rodina celkovo, teda aj žalobkyňa v 1. rade aj jej deti, už to teraz nie je také. Je to pochmúrne. Nebohý išiel domov zrovna, keď mala W. narodeniny XX.X. a potom sa to stalo, išiel aj žene gratulovať, a namiesto narodenín bol pohreb. Vždy idú na omšu, stretnú sa, spomínajú namiesto oslavy. Robil s ním, poznal ho dobre, jazdili spolu na kamióne. Navštevovali sa, na dovolenky chodili.
Manželstvo sestry bolo normálne, bezproblémové, staral sa o rodinu, robil raňajky, nejaký obed navaril, nemali problém, o žiadnom nevedel.
Keď sa to stalo bol to šok, bolo to dosť nepochopiteľné, plakali všetci, objímali sa všetci, teraz je to už také pochmúrne, bývala to veselá rodina.
Rodina im pomáha keď je niečo na robote, majú veľkú záhradu, tam treba sa starať o stromy, kosiť, seno sa tam suší, chovajú sa zajace, chodí pomáhať kedy sa dá, vždy pomôže, nebývajú ďaleko od seba.
Keď bol neb. C. doma chodil s deťmi na tréningy, s B., W. to bol miláčik, vozil ju do U. do školy, aby nemusela chodiť vlakom do školy, staral sa o nich, nemal s ničím problém, bol pohoďák. Keď dostal nejakú úlohu tak ju splnil.

16. Z vyšetrovacieho spisu Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Trnave, odbor kriminálnej polície č. Č.: B.-XXX/X-D.-U.-XXXX X. súd zistil, že Uznesením zo dňa 6.6.2019 bolo M. I. vznesené obvinenie pre trestný čin usmrtenia podľa § 149 odsek 1, odsek 3 Trestného zákona a iné, ktorého sa dopustil na tom skutkovom základe, že v čase asi o 6:38 hodine dňa 30.5.2019, na ceste v smere od Trnavy na obec Bučany, v ktorom úprava cestnej premávky zvislou dopravnou značkou č. B 31a "Najvyššia dovolená rýchlosť“, spolu s dodatkovou tabuľkou č. E 9 ,,Nepriaznivé poveternostné podmienky", zakazovala prekročenie rýchlosti 70 km/h v čase mokrej vozovky, obvinený M. I. ako vodič vozidla zn. Renault Trafic, na ktorom vykonával zmluvnú prepravu osôb zo zahraničia na Slovensko, z dôvodu jazdy v ľavotočivej zákrute rýchlosťou približne 100 km/h počas dažďa, priviedol na asfaltovej vozovke s mokrým povrchom ním riadené vozidlo do straty smerovej stability, pri ktorej prudkým stočením riadenia vľavo prešiel do protismerného jazdného pruhu, v ktorom narazil do oproti jazdiaceho osobného motorového vozidla zn. Dacia Duster, čím v dôsledku porušenia najmenej: ustanovenia § 9 ods. 1 zákona č. 8/2009 z. z. o cestnej premávke v znení neskorších predpisov, podľa ktorého je vodič povinný na vozovke alebo v jazdnom pruhu jazdiť vpravo pri pravom okraji vozovky alebo jazdného pruhu; ustanovenia § 16 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke v znení neskorších predpisov, podľa ktorého je vodič povinný prispôsobiť rýchlosť jazdy najmä svojim schopnostiam, vlastnostiam vozidla a nákladu, poveternostným podmienkam, stavu a povahe vozovky a iným okolnostiam, ktoré možno predvídať, a jazdiť len primeranou rýchlosťou, aby bol schopný zastaviť vozidlo na vzdialenosť, na ktorú má rozhľad; ustanovenia § 16 ods. 5 zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke v znení neskorších predpisov, podľa ktorého vodič nesmie prekročiť najvyššiu dovolenú rýchlosť jazdy vozidiel určenú dopravnou značkou alebo dopravným zariadením, spôsobil vo vozidle Renault Trafic u spolujazdca: C. G., úrazovo-krvácavý šok s následkom smrti.

Uznesením zo dňa 6.11.2019 bolo trestné stíhanie zastavené z dôvodu neprípustnosti, nakoľko ten proti komu bolo vedené - M. I. zomrel.

17. V danej veci nebolo ani medzi stranami sporu sporné a zároveň bolo preukázané, že dňa 30.5.2019 došlo k dopravnej nehode v okrese Trnava tak, že vodič M. I. viedol vozidlo zn. Renault Trafic, po ceste z Trnavy na Bučany, kde na mokrej vozovke neprispôsobil rýchlosť jazdy stavu a povahe vozovky a svojim schopnostiam, následkom čoho s vozidlom dostal šmyk, prešiel s vozidlom do protismeru, kde došlo k čelnej zrážke s protiidúcim vozidlom zn. Dacia Duster, vodiča D. T.. Pri dopravnej nehode došlo okrem iného k usmrteniu C. G..
M. I. ako vodičovi vozidla Renault Trafic, na ktorom vykonával zmluvnú prepravu osôb zo zahraničia na Slovensko bolo vznesené obvinenie za prečin usmrtenia. Toto konanie bolo zastavené v dôsledku úmrtia obvineného.
M. I. bol v čase spáchania skutku zamestnancom žalovaného v 1. rade, ktorý bol vlastníkom a prevádzkovateľom predmetného motorového vozidla Renault Trafic a v čase dopravnej nehody mal uzatvorené poistenie zodpovednosti za škodu so žalovaným v 2. rade.
Nebola sporná ani skutočnosť, že neb. M. I. zavinil dopravnú nehodu.
Žalobkyňa v 1. rade ako manželka zosnulého C. G., s ním žila v spoločnej domácnosti, manželstvo trvalo 19 rokov, bola zamestnaná ako pôrodná asistentka, jej príjem bol cca 980,- eur netto. Nebohý C. G. pracoval v zahraničí vo Švajčiarsku s príjmom cca 4.000,- eur brutto.
Žalobca v 2. rade - syn nebohého C. G., v tom čase študoval na strednej škole.
Žalobkyňa v 3. rade je dcérou nebohého C. G.. V tom čase navštevovala Strednú zdravotnícku školu v U. odbor farmaceutický laborant.

18. V danej veci bola sporná vecná legitimácia žalovaného v 1. rade a primeranosť (výška) uplatnenej nemajetkovej ujmy žalobcami.
Nedostatok vecnej legitimácie namietal i žalobca v 2. rade, v priebehu konania sa však vyjadril, že na tejto námietke netrvá.

19. Súd nevykonal dôkaz - oboznámenie záverov znaleckého posudku V.. I. Y., nakoľko žalobcovia na tomto dôkaze netrvali.
Súd nepripustil vykonanie dôkazu - oboznámenie výpovede svedkyne Y. H. z vyšetrovacieho spisu, na preukázanie skutočnosti, že vodič I. nemal ísť na cestu z dôvodu jeho únavy, v čom žalobcovia videli porušenie povinností žalovaného v 1. rade, keď podľa názoru táto skutočnosť by nemala žiadny vplyv na rozhodnutie vo veci a to s poukazom na preukázané porušenia zákona o cestnej premávke vodičom (bod 16 odôvodnenia).

20. Podľa čl. 19 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, má každý právo na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života.

Podľa § 11 Občianskeho zákonníka, fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

Podľa § 13 ods.1 Občianskeho zákonníka, fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby mu bolo dané primerané zadosťučinenie.

Podľa § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka, pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

Podľa § 13 ods. 3 Občianskeho zákonníka, výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

Podľa § 16 Občianskeho zákonníka, kto neoprávneným zásahom do práva na ochranu osobnosti spôsobí škodu, zodpovedá za ňu podľa ustanovení tohto zákona o zodpovednosti za škodu.

Podľa § 415 Občianskeho zákonníka, každý je povinný počínať si tak, aby nedochádzalo ku škodám na zdraví, na majetku, na prírode a životnom prostredí.

Podľa § 420 ods. 1,2,3, Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.(ods. 1)
Škoda je spôsobená právnickou osobou alebo fyzickou osobou, keď bola spôsobená pri ich činnosti tými, ktorých na túto činnosť použili. Tieto osoby samy za škodu takto spôsobenú podľa tohto zákona nezodpovedajú; ich zodpovednosť podľa pracovnoprávnych predpisov nie je tým dotknutá.(ods. 2)
Zodpovednosti sa zbaví ten, kto preukáže, že škodu nezavinil.(ods. 3)

Podľa § 427 ods. 1 Občianskeho zákonníka, fyzické a právnické osoby vykonávajúce dopravu zodpovedajú za škodu vyvolanú osobitnou povahou tejto prevádzky.

Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov, náhradu škody uhrádza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.

Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len zák. č. 381/2001 Z. z.), poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každého, kto zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uvedeného v poistnej zmluve.

Podľa § 9 ods. 1 zák. č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení platnom do 31.12.2020 (ďalej len zák. č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke), vodič je povinný na vozovke alebo v jazdnom pruhu jazdiť vpravo pri pravom okraji vozovky alebo jazdného pruhu; to neplatí pri obchádzaní, predchádzaní, otáčaní alebo odbočovaní.

Podľa § 16 ods. 1 zák. č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke, vodič je povinný rýchlosť jazdy prispôsobiť najmä svojim schopnostiam, vlastnostiam vozidla a nákladu, poveternostným podmienkam, stavu a povahe vozovky a iným okolnostiam, ktoré možno predvídať. Vodič smie jazdiť len primeranou rýchlosťou, aby bol schopný zastaviť vozidlo na vzdialenosť, na ktorú má rozhľad.

Podľa § 16 ods. 5 zák. č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke, vodič nesmie prekročiť najvyššiu dovolenú rýchlosť jazdy vozidiel určenú dopravnou značkou alebo dopravným zariadením.

21. Súd sa v prvom rade zaoberal vznesenou námietkou nedostatku vecnej legitimácie žalovaného v 1. rade a dospel k záveru, že jeho pasívna vecná legitimácia v predmetnom spore je daná.
Žalovaný v 1. rade nedostatok svojej vecnej legitimácie odôvodňoval tým, že zák. č. 381/2001 Z. z. v ust. § 15 od 1.1.2002 zaviedol všeobecný priamy nárok poškodeného na náhradu škody proti poisťovateľovi zodpovednej osoby, preto v prípade škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla si poškodený môže vybrať, či nárok na náhradu uplatní voči škodcovi alebo voči poistiteľovi, alebo voči obom súčasne (solidárne). Vo vzťahu k poisťovni ide o špecifické právo poškodeného na výplatu plnenia za poisteného škodcu, a to vo výške v akom za škodu zodpovedá poistený škodca, pričom predpokladom vzniku povinnosti poistiteľa plniť, je preukázanie zodpovednosti poisteného za škodu, ktorá poškodenému vznikla.
V danej veci je nepochybné, že v čase dopravnej nehody bol vlastníkom a prevádzkovateľom predmetného motorového vozidla Renault Trafic, ktoré viedol vodič M. I., žalovaný v 1. rade a z tohto dôvodu je zodpovedný za škodu s poukazom na ustanovenie § 427 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého zodpovednosť za škodu spôsobenú prevádzkou dopravných prostriedkov je osobitným druhom občianskoprávnej zodpovednosti za škodu, ktorá spočíva na princípe objektívnej zodpovednosti. Na vznik tejto zodpovednosti sa teda nevyžaduje zavinené konanie. To však neznamená, že škoda spôsobená prevádzkou dopravného prostriedku nemôže byť zavinená. Zavinenie však nie je podmienkou vzniku tejto zodpovednosti. Ustanovenie § 427 upravuje subjekt tejto zodpovednosti, pričom podľa odseku 1 je tento subjekt určený bez ohľadu na to, prevádzkou akého dopravného prostriedku bola škoda spôsobená. Subjektom tejto zodpovednosti môže byť však aj osoba odlišná od osôb uvedených v § 427, ak sú splnené podmienky ustanovené v § 430. Aj pre prípady zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou dopravných prostriedkov platí zásada vyjadrená v § 420 ods. 2, podľa ktorej škoda je spôsobená právnickou alebo fyzickou osobou, ak bola spôsobená pri ich činnosti tými osobami, ktoré na túto činnosť použili. To znamená, že vodič prevádzkovateľa dopravného prostriedku spravidla

nebude zodpovedný za škodu spôsobenú prevádzkou dopravného prostriedku, ak dopravný prostriedok, prevádzkou ktorého bola spôsobená škoda, použil v rámci svojej činnosti pre prevádzkovateľa. (Prof. JUDr. Karol Plank a kolektív, Občianske právo s vysvetlivkami, IURA EDITION)
Na uvedenom nič nemení ani skutočnosť, že poškodený má neobmedzený priamy nárok na plnenie voči poistiteľovi a môže priamo od neho požadovať náhradu škody podľa § 15 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Zároveň si môže uplatňovať náhradu škody spôsobenú prevádzkou motorového vozidla aj od poisteného škodcu. Môže svoj nárok uplatniť buď samostatne voči každému alebo spoločne žiadať plnenie aj proti poistiteľovi aj proti škodcovi, pričom plnenie môže dostať len raz, keďže žalobcovia majú nárok na plnenie proti dvom subjektom z iného právneho dôvodu. Pokiaľ žalobcovia uplatňujú nárok voči obom týmto subjektom, ich vzájomný vzťah je taký, že v tom rozsahu, v akom splnil veriteľovi jeden z nich, zaniká dlh a tým aj povinnosť druhého. Majú postavenie samostatných spoločníkov, nevzniká medzi nimi pasívna solidarita a jedným rozhodnutím môže byť každý z nich zaviazaný na splnenie celého dlhu veriteľovi, avšak vo výroku rozhodnutia musí byť vymedzený ich vzájomný vzťah (že plnením jedného z nich zaniká v rozsahu tohto plnenia povinnosť druhého).

22. Vykonaným dokazovaním mal súd preukázané, že sú splnené všetky predpoklady pre prisúdenie nemajetkovej ujmy v peniazoch žalobcom. Niet totiž pochýb o tom, že vodič vozidla, ktoré bolo poistené u žalovaného v 2. rade, svojim protiprávnym konaním, spočívajúcim v porušení dôležitých povinností uložených mu podľa zákona pri riadení motorového vozidla (bod 16 tohto odôvodnenia), spôsobil dopravnú nehodu, pri ktorej zomrel C. G., čím zasiahol do osobnostných práv žalobcov a to do ich práva na súkromie a rodinný život.
Medzi protiprávnym konaním vodiča a ujmou žalobcov je príčinná súvislosť, keďže túto ujmu vzhľadom k jej intenzite a následkom, by ako závažnú pociťovala spravidla každá fyzická osoba nachádzajúca sa na ich mieste a v ich postavení. Z objektívneho pohľadu je strata manžela a otca celkom neodčiniteľnou ujmou, ktorá dopadá na zostávajúcich členov rodiny, takže primeraným zadosťučinením v danom prípade je náhrada nemajetkovej ujmy v peniazoch v zmysle § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka.
V rámci obrany žalovaný v 2. rade poukazoval na možné spoluzavinenie poškodeného avšak v priebehu konania zmenil svoju obranu a už netrval na zisťovaní či bol poškodený pripútaný a z tohto dôvodu upustili od navrhnutého dôkazu aj žalobcovia. Preto sa súd ďalej otázkou spoluzavinenia poškodeného nezaoberal.

23. Výška peňažnej náhrady nemajetkovej ujmy je na voľnej úvahe súdu, pretože slovenské vnútroštátne právo nestanovuje ani len rámcové čiastky pre jej odškodnenie. Pri rozhodovaní o jej výške, preto musí súd prihliadnuť na závažnosť vzniknutej ujmy a okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo, teda k naplneniu požiadavky účinného primeraného zadosťučinenia za vzniknutú nemajetkovú ujmu a tiež na požiadavku nezneužívania tohto právneho prostriedku na neprípustné obohacovanie. Určujúcimi parametrami proporcionálne spravodlivého zadosťučinenia je 1/ atribút primeranosti, 2/ proporcionalita (výška peňažnej satisfakcie nesmie byť prostriedkom bezdôvodného obohacovania a pôsobiť na škodcu likvidačne).

24. Súd považuje za preukázané, že tragické, náhle a neočakávané úmrtie poškodeného zasiahlo žalobcov takým spôsobom, že následky sú neodvrátiteľné a trvalé, bola narušená celistvosť ich rodiny.
Pri rozhodovaní o výške náhrady nemajetkovej ujmy súd prihliadol na to, že poškodený bol dôležitým členom rodiny, živiteľom rodiny, manželstvo medzi poškodeným a žalobkyňou v 1. rade trvalo 19 rokov, bolo usporiadané a harmonické, žalobkyňa v 1. rade prišla o manžela - poškodeného vo veku 43 rokov, teda v pomerne mladom veku.
Niet pochýb o tom, že deti poškodeného, žalobca v 2. rade a žalobkyňa v 3. rade mali veľmi blízky vzťah s otcom, ktorý sa im odmalička venoval, viedol ich k športu, radil im v životných situáciách, bol pre nich oporou. V čase smrti otca neboli ešte samostatní, bývali s rodičmi, obaja študovali na strednej škole, žalobca v 2. rade mal 18. rokov a žalobkyňa v 3. rade mala 17 rokov (v deň smrti otca). Pre žalobcu v 2. rade, ako chlapca/muža bol otec vzorom, z tohto dôvodu mali bližší a silnejší citový vzťah.
Svedkovia potvrdili, že v rodine je to teraz pochmúrne, sviatky sa neoslavujú.
Žalobcovia stratou manžela a otca utrpeli ťažkú citovú ujmu, spočívajúcu v pocitoch úzkosti, smútku, straty radosti zo života. Citová ujma u nich stále pretrváva, stratili navždy možnosť rozvíjať vzťah s manželom a otcom, čím je rodina ochudobnená a ide o nezvratný a nenapraviteľný stav. S úmrtím manžela a otca sa doposiaľ nevyrovnali, stále im veľmi chýba.

25. Pri určovaní výšky primeranej náhrady nemajetkovej ujmy súd zároveň vychádzal z praxe slovenských súdov v obdobných veciach - Rozsudkom Okresného súdu Senica sp. zn. 10C/9/2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave sp. zn. 10Co/566/2015 bola manželovi a trom deťom ženy zomrelej pri dopravnej nehode priznaná každému suma 8.000,- eur; Rozsudkom Okresného súdu Nitra sp. zn. 14C/287/2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre sp. zn. 9Co/367/2016 bola žalobkyni 1/ priznaná titulom nemajetkovej ujmy suma 10.000,- eur v súvislosti so smrťou jej otca pri dopravnej nehode; Rozsudkom Okresného súdu Trnava sp. zn. 37C/358/2013 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Trnave sp. zn. 26Co/724/2015 bola uložená povinnosť zaplatiť žalobcom 1. a 2. (v čase nehody dospelým synom zomrelého) každému po 10.000,- eur; Rozsudkom Okresného súdu Trnava sp. zn. 16C/627/2015 v spojení v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave sp. zn. 25Co/214/2016 bola žalobcom 2/, 3/, 4/ ako dospelým synom priznaná nemajetková ujma v sumách 9.000,- eur, 5.000,- eur, 4.000,- eur v súvislosti so smrťou ich otca pri dopravnej nehode; Rozsudkom Okresného súdu Trnava sp.zn 8C/21/2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave sp. zn. 23Co/337/2016 bola žalobcovi 2/ a 3/ každému (dospelému) priznaná suma 7.500,-eur ako nemajetková ujma v súvislosti so smrťou ich otca pri dopravnej nehode. Rozsudkom Okresného súdu Trnava sp. zn. 8C/55/2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave sp. zn. 23Co/156/2016 bola priznaná náhrada nemajetkovej ujmy vo výške 10.000,- eur za smrť manželky žalobcu a dcéram (obe už boli v čase smrti ich matky dospelé a mali vlastné rodiny) suma 8.000,- eur a 7.500,-eur; Rozsudkom Okresného súdu Trnava sp. zn. 21C/279/2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave sp. zn. 24Co/299/2018 súd priznal náhradu nemajetkovej ujmy žalobkyni v sume 15.000,- eur a plnoletým deťom, žijúcim so zomrelým v spoločnej domácnosti po 12.000,- eur a 13.000,- eur za smrť 50 - ročného manžela, ktorý ako spolujazdec, utrpel pri nehode smrteľné zranenia.

26. Z vyššie označených rozhodnutí vyplývajú závery, že každé priznanie určitej sumy musí byť odôvodnené skutkovými okolnosťami prípadu. Na druhej strane však povaha náhrady nemajetkovej ujmy vylučuje možnosť spoľahlivej kvantifikácie. V týchto prípadoch sa totiž peniazmi odškodňuje niečo, čo samo o sebe žiadnu majetkovú hodnotu nemá (osobnosť človeka), a preto je akákoľvek presnejšia kvantifikácia uplatňovaných súm nemožná. Práve preto však súd musí pristupovať k priznávaniu týchto súm obozretne a triezvo a nepriznávať excesívne sumy. Priznanie súm, ktoré niekoľkodesaťnásobne až stonásobne prevyšujú napríklad priemerný mesačný zárobok a sú preto (najmä z hľadiska priemerného pôvodcu zásahu) reálne nesplatiteľné, nemožno v žiadnom prípade považovať za primerané finančné zadosťučinenie za akýkoľvek zásah do práv na ochranu osobnosti. Osobitne je potrebné vyvarovať sa toho, aby boli priznávané náhrady nemajetkovej ujmy v takmer „trestnej" výške, teda vo výške, ktorá pôsobí viac ako trest pre pôvodcu zásahu než náhrada pre dotknuté osoby (bez ohľadu na skutočnosť, že túto náhradu hradí za škodcu poisťovňa z povinného zmluvného poistenia, avšak z prostriedkov tvorených z prijatého poistného z poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla).

27. Vzhľadom na všetky skutočnosti, ktoré súd zohľadnil pri posúdení výšky nemajetkovej ujmy, súd považoval priznanie nemajetkovej ujmy vo výške tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti rozsudku, za primerané, i keď ako už súd uviedol, smrť blízkej osoby nemožno nahradiť a oceniť žiadnym finančným plnením. Súd je toho názoru, že priznaná výška nemajetkovej ujmy je v súlade so zásadou proporcionality, spravodlivosti a primeraného finančného zadosťučinenia, ako aj v súlade so súdnou praxou.

28. Vo zvyšku uplatneného nároku na náhradu nemajetkovej ujmy súd žalobu zamietol.

29. Podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka, príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

Podľa § 517 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

30. Žalobcovia sa každý samostatne domáhali, aby súd zaviazal spoločne a nerozdielne žalovaných okrem žalovanej istiny zaplatiť i úrok z omeškania vo výške 5% z požadovanej sumy nemajetkovej ujmy od 1.3.2020 do zaplatenia.
31. V zmysle citovaných ustanovení sú úroky z omeškania príslušenstvom pohľadávky, pričom zákon spája právo na úroky z omeškania len so záväzkovými právnymi vzťahmi, z ktorých vzniká veriteľovi právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok. Právny vzťah účastníkov v tomto nie je záväzkovým právnym vzťahom a predmetná pohľadávka navrhovateľov v tomto dosiaľ právoplatne neskončenom súdnom konaní ešte nevznikla, preto je súd toho názoru, že nie je možné žalovaných zaviazať na zaplatenie úrokov z omeškania.
Z týchto dôvodov súd návrh v časti uplatnených úrokov z omeškania ako nedôvodný zamietol.

32. Vzhľadom na výšku priznanej náhrady nemajetkovej ujmy, keďže sa nejedená o zanedbateľnú čiastku, súd v súlade s ustanovením § 232 ods. 3 veta druhá Civilného sporového poriadku určil dlhšiu lehotu na plnenie a to v rozsahu 30 dní od právoplatnosti rozsudku.

33. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 262 ods. 1,2 Civilného sporového poriadku, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.(ods. 1) O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.(ods. 2)

34. Čo sa týka výšky nemajetkovej ujmy, výška plnenia závisela od úvahy súdu. Z komentára k ustanoveniu § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku vyplýva, že zásadu úspechu vo veci treba uplatniť aj na konania v ktorých výška plnenia závisí od úvahy súdu alebo od znaleckého posudku. V týchto prípadoch však nejde o procesne neúspešného žalobcu, ak mu bola priznaná aspoň časť žalobou uplatneného nároku. Nemožno ho totiž ad absurdum zaťažiť procesnou zodpovednosťou za predvídanie výsledku na základe úvahy súdu alebo znaleckej činnosti. (Doc. JUDr. Marek Števček, PhD. a kolektív autorov, Civilný sporový poriadok, Veľké komentáre, C.H.BECK, str. 926)

35. Vzhľadom na uvedené, keďže žalobe žalobcov v 1. až 3. rade bolo čiastočne vyhovené, patrí im nárok na náhradu trov konania voči žalovaným v 1. a 2. rade spoločne a nerozdielne v rozsahu 100%.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Trnave.
V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 Civilného sporového poriadku) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.